

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213213474
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4213213474.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 v konaní zast. advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, o zaplatenie 1 742,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 7C/38/2014-91 zo dňa 28. októbra 2016 v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 179,04 Eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku č. k. 7C/38/2014-135 zo dňa 08. marca 2019 v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 179,04 Eur s príslušenstvom, takto jednodhlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 179,04 Eur s príslušenstvom potvrdzuje.

Žalovanej nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 220,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,0 % p. a. od 24.09.2010 do zaplatenia, a to všetko vo forme pravidelných mesačných splátok v sume 20 Eur splatných vždy k 25. kalendárnemu dňu toho ktorého mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia vrátane trov konania (I. výrok) a rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 40,00 % (II. výrok). Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1, 2, § 529 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o spotrebiteľských úveroch“), § 185, § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie mal z obsahu spisového materiálu preukázané, že aktívna legitímácia žalobcu na podaní žaloby voči žalovanej v tomto konaní vyplýva z písomného podania žalobcu, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom: Hlavné nám. 12 Kežmarok, IČO: 35923130 a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky, a to na základe dvojstranného písomného právneho úkonu z č. I. 21 a nasl. súdneho spisu, označeného ako: „Zmluva o postúpení pohľadávok (ďalej len Zmluva) uzatvorená v zmysle § 524 a nasledujúcich zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov“ z dňa 18.10.2013 a svojím rozhodnutím z dňa 15.01.2014, pod čís. kon.: 10Ro/386/2013-27, rozhodol o zmene účastníka konania

na strane žalobcu, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2014. Po preskúmaní obsahu typovej spotrebiteľskej zmluvy, dospel k záveru, že uzavretá „Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, číslo zmluvy: XXXXXXX“ z dňa 25.04.2010 ako je zrejme z č.l. 3 súdneho spisu, svojím charakterom spadá do pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. Z., ktorý bol účinný od 02.04.2010 preto posudzoval platnosť zmluvy a jej obsahové náležitosti v súlade s týmto zákonom. Z obsahu zmluvy je zrejme, že žalobca so žalovanou dojednali popri ostatných podstatných náležitostiach zmluvy podľa § 9 z. č. 129/2010 Z. z. aj na ročnej úrokovej sadzbe vo výške 31,75 % ako aj na ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN) vo výške 31,75 %. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1 400 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v 60 mesačných splátkach po 44,76 Eur, teda spolu v sume 2 685,60 Eur. Z „Prehľadu splátok a úhrad“ na č. l. 33 mal preukázané, že žalovaná uhradila z poskytnutého úveru 4 splátky po 44,76 Eur na sumu istiny teda spolu 179,04 Eur a s tým, že zostatok neuhradenej sumy predstavuje 1 220,96 Eur z titulu istiny, na ktorú sumu súd žalovanú zaviazal a vo zvyšku súd žalobu zamietol, nakoľko mal za to, že vo veci nie je dôvodné priznať nárok z titulu uplatneného príslušenstva. Súd prvej inštancie s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 nepriznal žalobcovi uplatnený nárok z titulu poskytnutého úveru v plnej sume, ako je zrejme z č. l. 3 a 34 súdneho spisu v spojení s č. l. 33 a to z tzv.: „Prehľadu splátok a úhrad“, žalovaná uhradila z poskytnutého úveru 4 splátky po 44,76 Eur na sumu istiny teda spolu 179,04 Eur, nakoľko úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 25.04.2010 neobsahuje rozpis podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri rozhodovaní o priznaní nároku žalobkyne, uplatneného žalobou, prihliadol na finančné možnosti žalovanej, ktorá sa stará o ťažko zdravotne postihnutú dcéru H. R., nar. XXXX. Vo vzťahu k osobným a majetkovým pomerom žalovanej na pojednávaní zistil, že jej príjem je v sume 220 Eur a z uvedenej sumy uhrádza nájomné 37 Eur mesačne a za dodávku elektriny sumu 100 Eur, takto ich nevyhnutné mesačné náklady sú celkom v sume 137 Eur a k tejto sume je potrebné pripočítať doplatok na lieky 83 Eur, nakoľko s dcérou navštevujú psychiatra H. F.. Na základe uvedených mal za to, že aj keď dlžná suma v časti istiny v sume 1 220,96 Eur bude uhradená v dlhšom čase odo dňa poskytnutia pôžičky v spojení rozhodnutím súdu v pravidelných mesačných splátkach po 20 Eur, ale táto suma je v súlade so schopnosťami a možnosťami žalovanej a možno predpokladať, že žalobca sa môže takto z dobrovoľného plnenia zo strany žalovanej skôr domôcť úhrady svojej splatnej pohľadávky ako z ďalších konaní, ktoré sú navyiac spojené s ďalším finančným navýšením tohto obchodného prípadu. Žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania v zmysle Obč. zák. § 517 v spojení s vyššie označeným nar. vlády SR zo sumy 1 220,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,0 % p. a. od 24.09.2010 od doby márneho uplynutia lehoty na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle č. l. 5 súdneho spisu a to od doručenia predžalobnej upomienky, ktorú adresoval žalobca žalovanej a to od 24.09.2010. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov nepriznal v plnom rozsahu a to len vo výške 40,00 % v zmysle ustanovenia 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 742,20 Eur s príslušenstvom ako aj s nárokom na náhradu trov konania. V tomto konaní procesne úspešnej strane sporu priznal nárok v sume 1 220,96 Eur v konaní úspešná strana sporu si uplatnila nárok na náhradu trov konania za splatený súdny poplatok, ako aj titulom náhrady trov konania. Úspech procesne úspešnej strany sporu a to žalobcu predstavuje 70,00 % a neúspech 30,00 %, a tzv. čistý úspech je takto 70,00 % - 30,00 % = 40,00 %, a preto vo svojom rozhodnutí titulom náhrady trov konania priznal procesne úspešnej strane sporu 40,00 % nárok na náhradu trov konania.

2. Proti zamietajúcej časti rozsudku o zaplatenie 179,04 Eur s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, domáhajúc sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok resp. aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 220,96 Eur s príslušenstvom ako rozdiel medzi celkovou sumou pôžičky 1 400 Eur a sumou úhrad 179,04 Eur, nakoľko mal preukázané, že žalovaná uhradila celkovo sumu 179,04 Eur. Poukázal na skutočnosť, že suma prípadných úrad vykonaných žalovanou je v prehľade splátok a úhrad uvedená v stĺpci Úhrada, z ktorého je však zrejme, že žalovaná nevykonala žiadnu úhradu a táto skutočnosť rovnako vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Namietal, že pri posúdení úhrad žalovanej vychádzal súd prvej inštancie chybné zo stĺpca Splátka, avšak tento stĺpec predstavuje predpísané splátky, ktoré mala žalovaná platiť, a nie ktoré reálne zaplatila. V zmysle uvedeného je zrejme, že žalovaná v zmysle platobnej histórie neuhradila žiadnu sumu z poskytnutej pôžičky vo výške 1 400 Eur, preto mal súd prvej inštancie pri posúdení úveru ako bezúčelového a bez poplatkov, priznať žalobcovi sumu 1 400 Eur.

3. Žalovaná vyjadrenie k odvolaniu nepodala.

4. Následne súd prvej inštancie predložil Krajskému súdu v Nitre spis na rozhodnutie o opravnom prostriedku.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, vec vrátil súdu prvej inštancie ako predčasne predložený nakoľko súd prvej inštancie vo výroku nerozhodol o celom predmete konania, nakoľko rozhodol len o vyhovujúcej časti a o zvyšnej - zamietajúcej časti nerozhodol, hoci v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Dňa 8. marca 2019 súd prvej inštancie vyhlásil doplniaci rozsudok (č. I. 135). Doplniacim rozsudkom súd uplatnený nárok nad vyhovujúcu časť žalovanej istiny 1 220,96 Eur s príslušenstvom, a to v sume istiny 521,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. od 24.09.2010 do zaplatenia zamietol (I. výrok) a vo zvyšku týmto doplniacim rozsudkom rozhodnutie súdu čís. kon. 7C/38/2014-91 z dňa 28.10.2016 nezmenil (II. výrok).

7. Žalobca odvolaním napadol z opatrnosti aj doplniaci rozsudok v zamietajúcej časti z rovnakých dôvodov ako rozsudok vo veci samej.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. I CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 179,04 Eur s príslušenstvom nie je dôvodné.

9. Predmetom konania je žaloba podaná na súde prvej inštancie dňa 19.06.2013, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1 742,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 24.09.2010 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 24.05.2010 spolu uzatvorili zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 400 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala veriteľovi vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume po 44,76 Eur, pričom žalovaná ku dňu podania žaloby neuhradila žiadnu splátku. Právny predchodca žalobcu dňa 16.09.2010 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

10. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej posúdil ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože mal zato, že zmluva o úvere č. XXXXXXXX neobsahovala povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. rozpis zvlášť istiny, ako aj príslušenstva, úrokov z omeškania vo vzťahu ku každej splátke. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 400 Eur a žalovaná uhradila 4 splátky po 44,76 Eur, čo predstavuje sumu 179,04 Eur, ktorý rozdiel predstavuje súdom prvej inštancie priznanú sumu 1 220,96 Eur.

11. Žalobu vo výške istiny 521,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. od 24.09.2010 zamietol.

12. Žalobca podal odvolanie čo do zamietajúcej časti v časti o zaplatenie sumy 179,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. od 24.09.2010, majúc zato, že žalovaná neuhradila súdom uznané splátky vo výške 179,04 Eur. S poukazom na odvolanie žalobcu je úlohou odvolacieho súdu v odvolacom konaní posúdiť nárok žalobcu na zaplatenie sumy 179,04 Eur.

13. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmavajúc rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody žalobcu nie sú dôvodné.

14. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

15. Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

16. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

18. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

19. Z obsahu súdneho spisu mal odvolací súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 24.05.2010 spolu uzatvorili zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 400 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala veriteľovi vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume po 44,76 Eur. Právny predchodca žalobcu dňa 16.09.2010 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

20. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávaní konajúceho sa dňa 28.10.2016, nechal substitučne zastúpiť Advokátskou kanceláriou KUHAJDA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 47, IČO: 47 232 773. Substitučné splnomocnenie bolo udelené na zastupovanie na pojednávaní, vrátane uznávania súdnych zmierov, uznávania a vzdávania sa nárokov, ako aj späťvzatie návrhov (č. l. 78). Substituent poveril svoju zamestnankyňu H. F. F., advokátsku koncipientku, aby v súvislosti s touto právnou vecou vykonala všetky potrebné právne úkony (č. l. 79).

21. Zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 28.10.2016 má odvolací súd preukázané, že žalobca prostredníctvom svojho zástupcu uviedol cca v 5 minúte 10 sekunde, že žalovaná uhradila 4 splátky. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že uhradila asi 4, 5 splátok, pričom bola u žalobcu, aby jej dal doklady o zaplatení, ale tieto nedostala, preto ďalej neplatila.

22. Ustanovenie § 186 ods. 2 oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Ide o prejav zásady formálnej pravdy v civilnom procese, v zmysle ktorej súd nemá povinnosť skúmať, či tieto tvrdenia korešpondujú so skutočným stavom, alebo nie. Existencia tohto oprávnenia vychádza zo všeobecnej skúsenosti, že v kontradiktórnom spore možno s vysokou mierou pravdepodobnosti predpokladať správnosť skutkových tvrdení, na ktorých sa vzájomne súperiace strany v konfliktnej situácii civilného sporu napriek tomu dohodnú.

23. Oprávnenie nedokazovať zhodné tvrdenia účastníkov má významný praktický dopad, ktorý spočíva v tom, že súdne konanie sa zbytočne nepredlžuje dokazovaním skutočností, na ktorých sa zhodnú obe sporové strany.

24. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V sporovom konaní však musí strana navrhnúť dôkaz na ich preukázanie (okrem sporov s ochranou slabšej strany). Ak strana dôkaz nenavrhne, súd na tieto tvrdenia neprihliadne.

25. Ďalším limitom, ktorý má posilniť procesnú zodpovednosť strán a viesť ich k tvrdeniu pravdivých skutočností, je norma, podľa ktorej súd neprihliada na zmeny zhodných skutkových tvrdení. Pokiaľ teda strany budú tvrdiť v konaní zhodne niečo iné, súd na to neprihliadne a bude vychádzať z pôvodne tvrdených zhodných skutočností.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vychádzajúc z predložených dôkazov a z vyjadrení sporových strán, najmä keď zástupca žalobcu na

pojednávani výslovne uviedol, že žalovaná uhradila štyri splátky, nemal mať aké pochybnosti o zistenom skutkovom stave, zakladajúcom dôvod na vykonanie ďalšieho dokazovania. Pokiaľ mal žalobca v zastúpení svojho právneho zástupcu pochybnosti ohľadne úhrad vykonaných žalovanou, tieto mal vyjadriť na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko je odvolací súd toho názoru, že namietat' v odvolacom dokazovaní nedostatočné zistenie skutkového stavu je v prejednávanej veci nedôvodné, pretože súd prvej inštancie zisťoval skutkový stav veci v súčinnosti so sporovými stranami a sporové strany sa na pojednávaní zhodli, že došlo k 4 úhradám a z tohto zhodného tvrdenia potom aj súd prvej inštancie vychádzal. Žalobca mal a mohol v konaní pred súdom prvej inštancie produkovať prostriedky procesnej obrany, ktoré by preukázali, že nedošlo k žiadnym úhradám zo strany žalovanej, nie na tieto poukazovať až v odvolacom konaní, ktoré teda predstavujú novoty v odvolacom konaní, ktoré však možno v odvolacom konaní uplatniť len v prípadoch uvedených v § 366 písm. a), b), c) a d) CSP, pričom odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov.

27. Keďže žalobca v odvolacom konaní uplatnil prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, avšak jednoznačne mohli byť žalobcom uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde ani o upomenutie uvedenia rozhodujúcich skutočností z nedbanlivosti, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne si ani neuplatňovala.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).